

De ædle berøere

”Men jøderne i Berøa var mere ædle end dem i Thessalonika, for de modtog budskabet med stor iver og undersøgte hver dag Skrifterne for at se, om det, Paulus sagde, var sandt. Som følge heraf troede mange af dem, ligesom også en række fremtrædende græske kvinder og mange græske mænd.”
Apostlenes Gerninger 17:11,12

Nu, hvor vi går ind i et nyt år, er det et passende tidspunkt for alle sandhedssøgende bibelstuderende at blive mindet om vigtigheden af at studere Guds ord flittigt. Bibelen er alment anerkendt som den største bog gennem tiderne. Dens vidtrækkende oldtid strækker sig tilbage til begyndelsen af jordens vidunderlige skabelsesværk og dens endelige forberedelse som hjem for Guds jordiske skabelse. I dens sider findes overvældende beviser på dens betydning og betydning for den menneskelige familie. I århundreder er den blevet accepteret af utallige mennesker som det guddommelige inspirerede ord fra vores kærlige himmelske Fader, den store Gud i universet.

Bibelens lære og retfærdige principper har adskilt den fra alle andre bøger, og den er stadig den standard for sandhed, selv i vores moderne verden. Dens hovedtema om forløsning og den menneskelige families endelige genoprettelse fra syndens og dødens ødelæggelser findes i dens forskellige bøger, der er skrevet af mange forfattere gennem lange århundreder. Dette understreger Bibelens guddommeligt inspirerede harmoni og formål. Vores opmærksomhed henledes således på de forskellige principper for sandhed, hvor hver inspireret forfatter harmoniserer med dem, som andre har skrevet, men på et andet tidspunkt og sted.

Guds hellige ord er blevet omtalt som selve civilisationens fakkel. Dens moralske og etiske lære har haft større indflydelse på menneskehedens sind til at leve et ædlere liv end nogen anden bog. Den er en næsten uudtømmelig kilde til inspirerende og trøstende budskaber. Mange har fundet Bibelen som en kilde til trøst i tider med sorg. Andre har fundet styrke til at møde livets usikre situationer, mens nogle vender sig til dens mange lektioner for at finde tryghed.

Bibelen er især kristendommens lærebog. Den afslører den himmelske Faders vidunderlige plan og formål med skabelsen af hans menneskelige familie og dens frelse. Dette budskab føres ud i en storslået

og endelig konklusion, der vil kulminere i den fremtidige administration af Kristi herlige rige med magt og autoritet over hele jorden. Dette, siger Bibelen i oversættelsen " ", er "i overensstemmelse med en plan for alle tider", som Gud "udformede for den salvede Jesus, vores Herre". Efeserbrevet 3:11

Med hensyn til Bibelens vidunderlige forfatter og hans evige hensigt skrev salmisten David: "Himlene fortæller om Guds herlighed, og himmelhvælvingen forkynnder hans hænders værk. Dag efter dag taler de, nat efter nat giver de kundskab. De taler ikke, de bruger ingen ord, ingen lyd høres fra dem. Alligevel går deres røst ud over hele jorden, deres ord til verdens ende. I himlene har Gud rejst et telt for solen. Den er som en brudgom, der kommer ud af sit kammer, som en mester, der glæder sig over at løbe sin bane. Den stiger op i den ene ende af himlene og løber sin bane til den anden; intet er berøvet dens varme. Herrens lov er fuldkommen og forfrisker sjælen. Herrens vedtægter er troværdige og gør de enfoldige vise. Herrens bud er retfærdige og giver hjertet glæde. Herrens befalinger er strålende og giver lys for øjnene. Frygten for Herren er ren og varer evigt. Herrens domme er faste, og de er alle retfærdige. De er dyrebarere end guld, end meget rent guld; de er sødere end honning, end honning fra honningkagen. Salme 19:1-10

Tjeneste for troen

Da den tidlige kirke blev etableret, rejste apostlen Paulus og hans ledsagere vidt omkring for at forkynde sandheden for de kristne omvendte. De hjalp disse nye brødre i Kristus med at organisere menigheder til studium, tjeneste og fællesskab. Ved Guds store visdom og forsyn har Lukas, historikeren og forfatteren af Apostlenes Gerninger, nedskrevet mange af disse vigtige begivenheder. Apostlenes Gerninger 1:1,2; Lukas 1:1-4

Den viden om sandheden, som Paulus og andre forkyndte, proklamerede den himmelske Faders plan og hensigt om den endelige frelse og forsoning af hans syndesyg og døende menneskelige familie. (Efeserbrevet 1:13; Kolossenserbrevet 1:20; Titusbrevet 2:11). Sandhedens Hellige Ånd åbnede også vejen for en lille flok af Kristi trofaste tilhængere til at stræbe efter den himmelske kaldelse og modtage en position som en del af Kristi brud. Vi er således forsikret om: "Frygt ikke, lille flok, for det er jeres Faders velbehag at give jer riget." Lukas 12:32

De trofaste vil få det privilegium at dele deres herliggjorte Herres himmelske rige og udbrede velsignelser til alle jordens familier. (1. Mosebog 22:16-18). Denne herlige ordning sørger også for opstandelsen af alle, der ligger i deres grave – dem,

der uvidende venter på oprettelsen af det endnu fremtidige rige under Kristi e styre. Johannes 5:28,29; Apostlenes Gerninger 24:15; 1 Korinther 15:25,26

Konflikter undervejs

Under apostlenes omfattende rejser for at sprede det glædelige budskab blev mange nye kristne troende ført ind i folden og fik en forståelse for sandheden og fællesskabet med Herrens folk. Imidlertid opstod der ofte fordomme og konflikter, som fulgte Paulus og hans ledsagere, uanset hvor de tog hen. Der var friktion mellem dem, der holdt fast ved de velkendte lærdomme i den jødiske lov, og dem, der underviste i de nye læresætninger om Kristus Jesus. I de fleste tilfælde var det første gang, mange hørte om disse lærdomme.

Lige før vores udvalgte skriftsted var Paulus og Silas flygtet om natten for at rejse fra Thessaloniki til Berea. (Apostlenes Gerninger 17:10). Da de ankom, blev de velsignet af den modtagelse, de fik i den lokale synagoge. De var meget imponerede over brødrenes store interesse og åndelige vækst i deres studium af Guds ord, og de bemærkede, at dette adskilte dem som værende "mere ædle" end dem, der tilhørte menigheden i Thessaloniki.

En beundringsværdig egenskab

Ordet "ædel", som det bruges i dette tilfælde, henviser til den beundringsværdige sindstilstand og karakter, som brødrene i Kristus i Berøa udviste, da de undersøgte Skrifterne. Det var åbenbart deres ønske at gøre sandhedens lære og undervisning til deres egen. En forbedret læsning af dette skriftsted udvider tanken om ædelhed og er blevet gengivet således i andre bibeloversættelser. Til sammenligning læser vi: "Disse var mere ædle end dem i Thessaloniki, for de modtog ordet med stor iver og undersøgte dagligt Skrifterne for at se, om disse ting var sådan. Derfor troede mange af dem sammen med en række fremtrædende græske kvinder og mænd." (Apostlenes Gerninger 17:11,12). Her fremhæves det ønske, som disse brødre havde, ikke kun om at undersøge Skrifterne dagligt, men også om at stræbe efter at undersøge og bevise dem omhyggeligt og med "stor iver".

Paulus og Peters vidnesbyrd

Paulus formanede brødrene i menigheden i Thessaloniki: "Prøv alt og behold det gode." (1 Thessalonikerbrev 5:21). Da apostlen skrev til sin elskede bror Timotheus, opmuntrede han ham: "Bestræb dig på at vise dig godkendt af Gud, en arbejder, der ikke behøver at skamme sig, og som

ret udlægger [håndterer] sandhedens ord." (2 Tim 2:15). Senere formanede han: "Fortsæt med det, du har lært og er overbevist om, idet du ved, af hvem du er blevet undervist, og at du fra barndommen har kendt de hellige skrifter, som kan gøre dig vis til frelse gennem troen på Kristus Jesus. Hele Skriften, som er guddommeligt inspireret, er nyttig til undervisning, til overbevisning, til rettelse, til den disciplin, der er i retfærdighed, så Guds mand kan blive fuldkommen, fuldt ud rustet til ethvert godt værk." 2 Timoteus 3:14-17

I sit første brev opfordrede apostlen Peter på samme måde: "Som hver enkelt har modtaget en gratis gave, så tjen den blandt jer som gode forvaltere af Guds mangfoldige nåde. Hvis nogen taler, så lad det være som Guds ord; hvis nogen tjener, så lad det være med den styrke, som Gud giver, så at Gud i alle ting kan blive herliggjort gennem Jesus Kristus, hvis er herligheden og magten i al evighed. Amen." 1 Peter 4:10,11

Når de modtages med et rette hjerte, har formaning og opmuntring fra apostlene Paulus, Peter og andre bidraget til at udvikle en Kristuslignende ånd i alle Herrens fodspors-tilhængere siden pinse. Dette omfatter, at de er rette forvaltere af sandheden, hvilket er en vigtig lektie for alle kristne at efterligne. Dette gælder især nu for

dem, der lever i de sidste år af denne "nuværende onde verden". Galaterne 1:4

Til minde om disse ting

De vidunderlige ord, som Peter skrev for næsten to tusind år siden, er fortsat en velsignelse for os som Kristi tilhængere. Han proklamerede: "Jeg vil altid minde jer om disse ting – selvom I allerede kender dem og står fast i den sandhed, I er blevet undervist i. Og det er kun ret og rimeligt, at jeg bliver ved med at minde jer om dem, så længe jeg lever. For vores Herre Jesus Kristus har vist mig, at jeg snart må forlade dette jordiske liv, så jeg vil arbejde hårdt for at sikre, at I altid husker disse ting, når jeg er væk. 2 Peter 1:12-15

Apostlen talte hele tiden de sandhedens ord, som han havde modtaget fra vores Herre Jesus under sin jordiske tjeneste. "Vi har ikke fulgt snedigt udtænkte fabler, da vi bekendtgjorde jer vores Herre Jesus Kristi magt og komme [græsk: tilstedeværelse], men var øjenvidner til hans majestæt. For han modtog ære og herlighed fra Gud Faderen, da en stemme kom til ham fra den herlige herlighed: Dette er min elskede Søn, i hvem jeg har velbehag. Og denne stemme, som kom fra himlen, hørte vi, da vi var sammen med ham på det hellige bjerg." 2 Peter 1:16-18

Peter understregede yderligere, at vi modtager sandheden gennem Helligånden, Guds kraft og indflydelse. "Vi har endnu større tillid til det budskab, som profeterne forkyndte. I skal være meget opmærksomme på det, de skrev, for deres ord er som en lampe, der lyser på et mørkt sted – indtil Daggry, og Kristus, Morgenstjernen, skinner i jeres hjerter. Frem for alt må I indse, at ingen profeti i Skriften nogensinde er kommet fra profetens egen forståelse eller fra menneskelig initiativ. Nej, disse profeter blev drevet af Helligånden, og de talte fra Gud." 2 Peter 1:19-21

I sit første brev gjorde Peter det klart, at de ord, han talte, var rettet til dem, der havde viet deres liv fuldt ud til Gud: "For at jeres tro, som er langt mere dyrebar end forgængeligt guld, der prøves i ild, kan blive fundet til pris, ære og herlighed ved Jesu Kristi åbenbarelse [afsløring]: Ham, som I ikke har set, men som I elsker; ham, som I nu ikke ser, men som I tror på, og over hvem I glæder jer med en ubeskrivelig og herlig glæde, når I opnår målet [resultatet eller udbyttet] af jeres tro, nemlig jeres sjæles frelse." 1. Petersbrev 1:7-9

Disse sandhedens ord var ikke blevet åbenbaret for nogen anden, hverken for de gamle profeter eller englene. Han forklarede: »Om denne frelse har profeterne spurgt og søgt flittigt, som profeterede om

den nåde, der skulle komme over jer: De søgte at finde ud af, hvad eller hvilken tid Kristi Ånd, som var i dem, betød, da den på forhånd vidnede om Kristi lidelser og den herlighed, der skulle følge. Det blev åbenbaret for dem, at de ikke tjente sig selv, men os, med det, som nu er forkyndt for jer af dem, der har forkyndt evangeliet for jer med Helligånden, som er udsendt fra himlen, og som englene ønsker at se ind i. Derfor skal I omgørde jeres sind, være ædru og håbe til det sidste på den nåde, der skal bringes jer ved Jesu Kristi åbenbarelse." 1 Peter 1:10-13

Visdom fra oven

Jakobsbrevet menes at være blandt de tidligste skrifter i Det Nye Testamente. Det repræsenterer de lærdomme, der først blev givet til de jøder, der var konverteret til kristendommen kort efter, at vor Herre Jesu jordiske tjeneste var afsluttet. Jakob understreger: "Enhver god gave og enhver fuldkommen gave kommer ovenfra og ned fra lysets Fader, hos hvem der ikke er forandring eller skygge af vending." Jakob 1:17

Den himmelske Fader er kilden til al sandhed, og gennem sin Hellige Ånd giver han sit folk forståelse. "Af sin egen vilje har han født os med det ord om sandhed, for at vi skulle være en slags førstefrugter af hans skabninger. Derfor, mine elskede brødre, lad

enhver være hurtig til at høre, langsom til at tale, langsom til vrede." Jakob 1:18,19

Med hensyn til Guds vidunderlige forsyn for sit folk påpegede Jakob også betydningen af, at Guds visdom altid er ren og hellig. "Den visdom, der kommer ovenfra, er først og fremmest ren, dernæst fredelig, mild og imødekommende, fuld af barmhjertighed og gode frugter, uden partiskhed og uden hykleri. Og retfærdighedens frugt sås i fred af dem, der skaber fred." Jakob 3:17,18

I de foregående vers henledes vores opmærksomhed på, at himmelsk visdom virker i harmoni med den guddommelige karakter. Selvom visdomens ånd, der kommer ovenfra, er fredelig, satte apostlen ikke dens betydning højere end renhed. Ægte visdom er kun fredelig, når den er i overensstemmelse med hellighed og renhed. Den kan kun være i fred med det, der er helligt. Sagtmodighed følger derefter renhed og er fredelig, når den er helliget af Sandheden. Himmelsk visdom glæder sig derefter over at være "fuld af barmhjertighed", og "gode frugter" udvikles i hjerterne hos dem, der er blevet oplyst af visdommen fra oven.

Sandhedens lys

Profeten Esajas taler om lyset og dets forhold til livet og sandheden. I sin fremstilling af det guddommelige formål skriver han: "Jeg vil føre de blinde ad en vej, de ikke kender; jeg vil lede dem ad stier, de ikke kender; jeg vil gøre mørket til lys for dem og det krumme til lige. Dette vil jeg gøre for dem og ikke svigte dem." "For Zions skyld vil jeg ikke tie, og for Jerusalems skyld vil jeg ikke hvile, før dens retfærdighed går frem som lys, og dens frelse som en brændende lampe." Jesaja 42:16; 62:1

Mange andre skriftsteder henleder også vores opmærksomhed på den særlige gave, som lyset er. "Hos dig er livets kilde, i dit lys skal vi se lys." "Saligt er det folk, som kender den glædelige lyd, de skal vandre, Herre, i dit ansigts lys." "Dit ord er en lampe for mine fødder og et lys på min vej." "De retfærdiges vej er som det skinnende lys, der skinner mere og mere, indtil den fulde dag." Salmerne 36:9; 89:15; 119:105; Ordsprogene 4:18

Som en vejledning og et åndeligt perspektiv for Kristi tilhængere læser vi: "Ingen tænder et lys og skjuler det eller sætter det under en kurv. I stedet sættes lyset på en lysestage, hvor dets lys kan ses af alle, der kommer ind i huset. Dit øje er som en lampe, der giver lys til din krop. Når dit øje er sundt, er hele din

krop fyldt med lys. Men når det er usundt, er din krop fyldt med mørke. Sørg for, at det lys, du tror, du har, ikke i virkeligheden er mørke. Hvis du er fyldt med lys, uden mørke hjørner, vil hele dit liv stråle, som om et projektørlys fyldte dig med lys." Lukas 11:33-36

Meditation over Guds ord

Meditation er et kendetegn for den kristne karakter hos dem, der søger at vandre i vores kærlige himmelske Faders veje og som holder sig til hans ord. Århundreder før Jesus blev født, skrev salmisten: "Dine bud er min glæde. Dine vidnesbyrd er retfærdige for evigt; giv mig forståelse, så jeg kan leve. Jeg råbte af hele mit hjerte; svar mig, Herre! Jeg vil overholde dine love. Jeg råbte til dig; red mig, så vil jeg holde dine vidnesbyrd. Jeg står op før daggry og råber om hjælp; jeg venter på dine ord. Mine øjne ser frem til nattevagterne, så jeg kan meditere over dit ord." Salmerne 119:143-148

Salmedigteren sagde videre: "Salig er den mand, som ikke vandrer i ugudelige menneskers råd, ikke står på synders vej og ikke sidder i spotteres sæde. Men hans glæde er i Herrens lov, og i hans lov mediterer han dag og nat. Og han vil være som et træ plantet ved vandløb, der bærer frugt i sin sæs , og hans blade visner ikke, og alt, hvad han gør, vil lykkes." Salme 1:1-3

I sit brev til de hebraiske brødre skrev apostlen Paulus: "For Guds ord er levende og virksomt og skarpere end noget tveægget sværd og trænger igennem, så det skiller sjæl og ånd, led og marv, og dømmer hjertets tanker og hensigter. Og intet skabt væsen er skjult for hans øjne, men alt er åbent og blottet for ham, som vi har at gøre med. Da vi nu har en stor ypperstepræst, som er gået gennem himlene, Jesus, Guds Søn, så lad os holde fast ved vores bekendelse." Hebræerne 4:12-14

Jesu vidnesbyrd

Jesus gjorde det klart, at han var blevet sendt for at udføre den himmelske Faders vilje og hensigt, og ikke sin egen. Hans ydmyge ord er nedskrevet i Johannesevangeliet, hvor vi læser: »Jeg kan ikke gøre noget af mig selv. Jeg dømmer, som Gud siger mig. Derfor er min dom retfærdig, for jeg udfører den vilje, som har sendt mig, ikke min egen vilje. Hvis jeg vidnede om mig selv, ville mit vidnesbyrd ikke være gyldigt. Men en anden vidner også om mig, og jeg forsikrer jer, at alt, hvad han siger om mig, er sandt." Johannes 5:30-32

Da Jesus sagde: "En anden vidner også om mig", henviste han til Johannes Døberen. Han var Kristi forløber og havde forberedt vejen for hans tjeneste. "I sendte faktisk efterforskere for at lytte til Johannes

Døberen, og hans vidnesbyrd om mig var sandt. Selvfølgelig har jeg ikke brug for menneskelige vidner, men jeg siger disse ting, så I kan blive frelst. Johannes var som en brændende og lysende lampe, og I var begejstrede for hans budskab i en periode. Men jeg har et større vidnesbyrd end Johannes – mine lære og mine mirakler. Faderen gav mig disse gerninger at udføre, og de beviser, at han har sendt mig. Og Faderen, som har sendt mig, har selv vidnet om mig. ... I studerer Skrifterne flittigt, fordi I tror, at I har evigt liv i dem. Det er netop disse Skrifter, der vidner om mig. Johannes 5:33-37,39

Bereanernes arv

Apostlen Paulus' observation om, at kirkemedlemmerne i byen Berea var ædle studerende af Bibelen, er en positiv lektie, som alle Herrens folk altid bør huske på. Disse brødre troede oprigtigt på Guds ufejlbarlige ord og understregede, at det er den eneste sande kilde til forståelse. De værdsatte dybt dets værdi og betydning som et "således siger Herren" for det endelige bevis for det, de troede på.

Når vi igen citerer vores indledende tekst fra en anden oversættelse, læser vi dette om arven fra de bereanske brødre: "Disse jøder var mere velvillige og ædle end dem i Thessaloniki, for de var helt parate

og accepterede og tog imod budskabet om at opnå evig frelse i Guds rige gennem Kristus med en positiv indstilling og iver, idet de dagligt undersøgte og granskede Skrifterne for at se, om disse ting var sådan. Mange af dem blev derfor troende, sammen med ikke få fremtrædende grækere, både kvinder og mænd." Apostlenes Gerninger 17:11,12